

S tegobami kar k »Sivki«

Danes so rotitve, združene z domačimi zdravili, redkost, zato pa zdravilna zelišča, med in podobne »rcnije« iz domačih lekarn naših babic ponovno dobivajo na veljavi. Tudi knjig, ki popisujejo rastline, ki pomagajo proti tej ali oni bolezenski nadlogi, ne manjka. Vendar se nam, mestnim ljudem, travniki in gozdovi zdijo vse predaleč, pa tudi časa nam vedno primanjkuje (vsaj tako pravimo). A če se malo ozremo po Ljubljani, bomo videli, da pravzaprav tudi tu »raščejo« zelišča: le do tržnice se je treba sprehoditi, lahko pa obiščemo tudi Staro Ljubljano in »Sivko«.

Ko človek vstopi v majhno trgovino, ki nosi ime »Sivka«, ga obda prijeten vonj po zeliščih, ki se skrivajo v belih platnenih vrečkah, lično zloženih na policah. In še preden si obiskovalec utegne ogledati lepo urejen prostor, ga priča prijazen »Dober dan!« in »Želite, prosim?«.

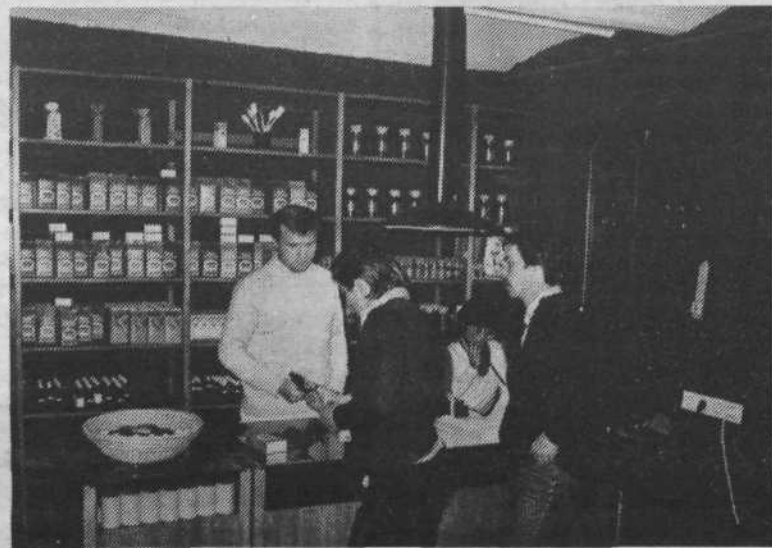
36-letni Janez Rozman, doma iz okolice Ljubljane, že dobra tri leta vodi trgovino ob Ljubljani, in sicer v isti ulici, v kateri je bila pred vojno podobna prodajalna, katere lastnica je bila Vidmarjeva. Končal je srednjo farmaceutsko šolo. Delo mu ugaja in če bi se moral ponovno odločiti, bi izbral isti poklic.

– Kdo se najpogosteje zateče k vam?

»Zelo različno. Sem prihajajo ne le starejši, temveč tudi mladi, tako ženske kot moški. Obisk je največji spomladi in jeseni, ko so še posebej pogosti prehladi, težave z visokim tlakom in podobno. Niso redki tudi tisti, ki imajo vnetja ledvic in druge ledvične težave.«

Nič čudnega ni, da zanimanje za zdravilna zelišča narašča, saj lahko marsikatero bolezensko nadlogo vsaj ublažimo in omilimo, če že ne pozdravimo kar doma. Vrste pri

zdravnikih niso kratke, vse več pa jih k »Sivki« prihaja ne le po zelišča, temveč tudi po nasvete. V trgovini zaloge stalno izpopolnjujejo. Izbiramo lahko med arniko, baldrijanom, kamilicami, žajbljem, slezom – natančneje, med šestdesetimi vrstami zelišč, številnimi čajnimi mešanici, šestimi vrstami medu, tinkturami (alkoholni izvlečki), eteričnimi olji, mastnimi olji, začimbami, ne manjka celo šamponov in kopeli.

Kdor ima težave, bo v »Sivki« skoraj zagotovo našel nekaj, da jih vsaj ublaži.

Foto: A. ŽIGON

»Zelišča in drugo, kar potrebujemo, dobimo pri domačih grosistih, nekatere stvari pa nabavljamo kar sami. Vse je seveda strokovno pregledano in analizirano.«

– Pa stranke, kakšne so? Zahtevne, tečne, sitne?

»Ne, smo zelo miroljubni in do preprirov ne prihaja.«

Razlog več, da so ljudje zadovoljni, da na naročila ni treba dolgo čakati. Le sesti je treba na udobne sedeže, ki so v ta namen razpostavljeni v trgovini, in malo počakati.

Dela je za štiri zaposlene v »Sivki« dovolj. Janez Rozman pravi, da poklica ne misli opustiti. Prav prijetno je to slišati, ko vemo, kako večina obrti v stari Ljubljani počasi, a vendarle izgublja na veljavi. Mladih, ki bi se zanimali za dela, ki so jih naši dedje in babice opravljali desetletja in stoletja, je čedalje manj. Toda najdemo jih pa le.

MILICA GOJANOVIC

Vabilo na matinejo

Izšel je predlog program Zveze kulturnih organizacij občine Ljubljana Center za leto 1983. »Lepo obiskane in odmevne, saj imajo že stalni krog mladih obiskovalcev, bodo nedvomno Vaše matineje, na katerih mladi spoznavaajo najrazličnejše kulturne dosežke svojih vrstnikov«, je v pogovoru o ljubiteljski dejavnosti povedal sekretar občinske ZKO Miro Kokol.

Zelo kakovostna bodo predavanja o likovni umetnosti, ki so v Narodni galeriji šestkrat na leto pod skupnim naslovom »Vaša razstava«, pripravljajo pa jih naši znani likovni strokovnjaki.

Šestnajsto srečanje mladih pevcev občine Ljubljana Center, kjer se bodo srečali otroški, mladinski in srednješolski zbori, ki delujejo v okviru šolskih kulturnih društev, bo 20. in 21. aprila prihodnje leto. Trinajsto srečanje pevskih zborov in vokalnih skupin bo zaradi kakovostnih odraslih pevskih sestavov, ki se bodo zvrstili na dveh koncertih proti koncu koledarskega leta, sodilo med pomembne kulturne dogodke v Ljubljani. Težave pa bodo s primerno koncertno dvorano, ki je za ljubiteljske dejavnosti v naši občini ni, dvorane poklicnih kulturnih organizacij pa so zaradi visokih najemnin predrage.

Še večjo težavo pomenijo revialne razstave ljubiteljskih likovnih društev, likovnih sekcij KUD v ozdih in likovnih skupin šolskih kulturnih društev, ki so jih minula leta prirejali v vstopnih prostorih Mestnega gledališča ljubljana.

skega. Lani smo se jim morali odreči, ker je ta prostor postal stalni razstaveni prostor prodajne galerije. Za razstave šolskih skupin bodo izkoristili gostoljubje Pionirske knjižnice, z razstavami likovnih skupin odraslih pa bodo nadaljevali, ko bodo našli primeren kraj zanje.

Mikaven in privlačen kulturni dogodek bosta koncerta plesov, na katerem bodo deveti prikazale svoje dosežke uveljavljene folklorne, baletne in izrazno plesne skupine skupaj s šolskimi plesnimi skupinami. Srečanje bo v Mestnem gledališču ljubljanskem v okviru Vaše matineje. V tem okviru bosta tudi II. srečanje gledaliških in lutkovnih skupin ter srečanje instrumentalnih skupin.

Program ZKO predvideva med drugim tudi izobraževanje mentorjev šolskih kulturnih društev in KUD v ozdih. Pobuda, da bi kulturno življenje delavcev in občanov razgibali v njihovih bivalnih okoljih, torej v krajevnih skupnostih, doslej ni obrodila sadov. Zato si pri ZKO prizadevajo med seboj čimbolj povezati ljubiteljska in šolska društva s krajevnimi skupnostmi.

V. L.

Enaindvajseta pizza zastoni

V ljubljanskem hotelu Kompas so odprli na novo urejeno pizzerijo, ki so jo poimenovali Pizzeria Janez. V njej je prostora za 80 gostov, ki lahko izbirajo med devetimi vrstami te znane italijanske specialitete. Vsekakor pa je treba zapisati, da so recepte zanje pripravili Kompasovi kuharji sami. Cene so zmerne, saj se gibljejo med 60 in 105 dinarji. Za ureditev Pizzerie Janez pa so v Kompas porabili 700 tisočakov, ki so jih v celoti vzeli iz lastne blagajne. Mogoče za konec podatek, da je pizza pripravljena v šestih minutah, za vsakih dvajset pizz, ki jih bo kdorkoli pojedel, pa bo gost dobil pizzo zastoni. No, saj jih ni treba jesti dvajset hkrati, to je moč doseči tudi v enem letu ali več. Treba je le shraniti plačilni kupon.

D. V.

Notranjost pizzerije Janez je okusno urejena. Zato tudi pizza sama bolj tekne.

DOBER DAN, NAŠ OBČAN

Zdravnik z zaslonov

Andreja Stareta mnogi poznate s televizijskih zaslonov. Športno novinarstvo je le njegov konjiček, po poklicu je namreč zdravnik. Obenem je še aktiven krajan v krajevni skupnosti Gradišče. Ko boste brali te vrstice, bo Andrej že služil vojaški rok v Beogradu.

– Andrej Stare, na kratko se predstavite!

»Rodil sem se pred 27 leti v Ljubljani, kjer sem hodil v gimnazijo in marca letos diplomiral na medicinski fakulteti. Trenutno kot zdravnik opravljam enoletno obvezno stažiranje.«

– To je vaša zdravniška pot, številni televizijski gledalci, zlasti ljubitelji športa, vas poznajo le kot športnega novinarja na ljubljanski televiziji?

»Športno dogajanje spremljam že od malih nog. Pred tremi leti sem začel delati v športnem uredništvu kot zunanji sodelavec, kar sem še danes. Najprej sem s telesa trgal »tanjuge« in pisal krajše vesti in nato daljše prispevke. Lani sem opravil tudi prvi prenos v živo. To je bilo aprila – iz Sarajeva sem prenašal nogometno tekmo med Željezničarjem in Rije-ko. Moj ožnji krst je bil dokaj nenačuden. Ko sem odhajal iz Ljubljane, je bilo vreme sončno ter toplo, v Sarajevu pa prava zima – temperatura pod ničlo in še pet centimetrov snega povrhu. Kako sem se počutil v

poletni obleki, vem samo jaz. Obenem sem imel še težave z linijami, vendar se je vse srečno izteklo.«

– Katere športe imate najrajši?

»Najbolj mi je pri srcu atletika. Rad imam tudi nogomet, saj je bila večina mojih prenosov in reportaž nogometnih.« (Čeprav športni novinarji ne izražajo navijaških občutkov, nam je Andrej zaupal, da navija za nogometaše ljubljanske Olimpije in angleškega Ipswich Towna.) »Z veseljem gledam tudi košarko in zimske športe. Seveda sem seznanjen tudi z dogodki v drugih športnih panogah.«

– Ob sodelovanju v športnem uredništvu ljubljanske televizije ste uspešno dokončali študij na medicinski fakulteti, zdaj, do odhoda k vojakom, še stažirali. Kako vam je uspelo?

»Z veliko volje in tudi samoodpovedovanja sem obe področji uspešno usklajeval. Seveda so bili trenutki, ko bi najrajši vse pustil, vendar sem tudi takšne težave uspešno premagal, kajti človek mora biti nepretrgoma

ANDREJ STARE

ustvarjalen. Ob tem, da sem redno obiskoval vaje na medicinski fakulteti, sem še veliko vadil branje in prosto govorjenje za nastope na televiziji. Ker grem k vojakom, sem stažiranje prekinil in ga bom končal po vrnitvi iz JLA.«

– Kakšni so vaši nadaljnji načrti – športno novinarstvo ali zdravniški poklic?

»V ospredju je seveda medicina, vendar se tudi novinarstvu ne želim odpovedati. Po dveh letih splošni zdravniški praksi bi rad specializiral okulistiko ali kirurgijo. Če bo ostalo kaj časa, bom delal kot zunanji sodelavec v ljubljanskem športnem uredništvu. Želje so eno, realnost pa bo pokazala, kako bo.

Upam, da se bom po vrnitvi od vojakov uspešno ponovno vključil v življenje mesta, občine in krajevne skupnosti.«

JOŽE OKORN